

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Contra Dionysodorum Dati Damni Oratio, Hieronymo Wolfio interprete.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

uerò miremini, Iudices, istius improbitatem, neque in impingendo falso crimine audaciam. Nam prius etiam, cum consobrinus suo persuasisset, ut mihi litem moueret de fundo: pactiones commenticias protulit, & nunc ipse me alio iudicio absente condemnauit arbitri sententia, Callari nomine, propter meos seruos. Nam praeter alia scelera, etiam hoc commentum excogitarunt: Callarum eiusdem criminis reum agunt. Quis autem seruus iniussu domini agrum septo circumdaret? Cum autem quod Callaro obijciant, nihil aliud habeant, propter id septum, quo facto pater annos amplius quindecim uixit, eum in ius uocant. Quod si ego praedijs his cessero, uenditis, aut cum alijs praedijs permutatis, nihil iniulti facit Callarus. At si ego istis condonare mea nolo, summis isti à Callaro iniurijs afficiuntur: atque etiam arbitrum quaerunt, qui eis fundum adiudicet, & tales transactiones, per quas fundos obtineant. Et quidem, Iudices, si insidiatores, & calumniatores meliore conditione sunt: nihil proderunt ea quae diximus. Sin uos & tales oderitis, & iusta decernetis, cum Calicles nec perdidit quicquam, nec ulla sit affectus iniuria uel à Callaro, uel à patre: non uideo quorsum attineat plura dicere. Vt autem sciatis eum prius etiam meis fundis insidiantem, consobrinum suum subornasse, & nunc altero hoc iudicio Callarum arbitri sententia condemnasse, ut mihi insultet, quod eum hominem magnifacio, & rursus Callaro alium dixisse diem: harum omnium rerum testimonia uobis recitabuntur. TESTIMONIA. Ne igitur per deos oro, Iudices, me istis hominibus proijciatis infontem. Neque enim multum et tantopere sollicitat, quanquam ea grauis est omnibus qui re sunt tenuiore. Sed illud, quod me ita exagitant & calumniant, ut exterminaturi esse municipio uideantur. Vt autem appareret, nos nullam facere iniuriam, parati fuimus & legitimam iusiurandum dare. Nec enim alia firmiora nos exhibituros uobis argumenta putauimus, qui ipsi iurati essetis. Age cape & prouocationem, & adhuc reliqua testimonia. PROVOCATIO. TESTIMONIA.

ARGUMENTVM ORATIONIS CONTRA

Dionysodorum dati damni.

Darius & Pamphilus Dionysodoro mutuam ter mille drachmas, ut in Aegyptum nauiget, atque inde rursus Athenas, pignori accepta naue. Perscribunt etiam in pactione usuras quas debebat Athenas usque reuerso Dionysodoro recipiendas. Dionysodorus ex Aegypto Rhodum appulsa naue, illic merces exposuit: propterea (ut ipse quidem dicit) quod naus rupta & putris esset. ut autem Darius, quod audierat laxatam Athenis annonam. Nauem enim esse integram, & adhuc nauigare ait. Creditores igitur accusant Dionysodorum uiolatae pactionis, quod pignus, hoc est, naue non palam exhibuerit, & ab eo repetunt promissas usuras integras. Is uero non uult omnes reddere.

DEMOSTHENIS CONTRA DIONYSODORVM DATI DAMNI ORATIO,

Hieronymo Vuolfio interprete.

SOCIUS ego sum, Iudices, & particeps mutuò datae pecuniae. Vsu uenit autem nobis qui per mare negociari decreuimus, & nostram pecuniam credentibus alijs, ut illud certo sciamus, debitorem in rebus omnibus esse meliorem quam nos conditione. Accepto enim argento manifesto & certo, in tabellula duobus teruncijs empta, & libellulo admodum paruo promissionem relinquit, se quae aequa sint, facturum. Nos autem non pollicemur

Actio in seruū
Callarum.Debitorū me-
lior conditio,
quàm credi-
torum.

Accusatio
Dionysodori.

Petitio.

Narratio.

Cleomenes.

pollicemur daturos, sed mutuanti statim damus pecuniam. Qua igitur re freti, quo confisi pignore, eam amittimus? Vobis Iudices, & legibus uestris, quæ iubent, quæ alter alteri ultro promiserit, ea rata esse. Sed mihi neque legum, neque syngraphæ ullius ulla uidetur esse utilitas, nisi is qui pecuniam accipit, uir omnino sit bonus, atque aut uos metuat, aut eum qui cum contraxit, uereatur. Quorum neutrum est in isto Dionysodoro. Is enim eò uenit audaciæ, ut à nobis mutuatus ad nauem ter mille drachmas, ea conditione ut nauem Athenas reduceret, cumque superioris anni tempore nostrum nobis reddendum fuisset: nauem Rhodum appulerit, atque illic exoneratas merces contra tabulas uendiderit, & leges uestras: Rhodoque rursus in Ægyptum miserit nauem, atque inde Rhodum. Nobis uero, qui Athenis ei pecuniam credidimus, ne nunc quidem uel pecuniam reddit, uel pignus exhibet. sed annum iam alterum nostro fruens, tum mutuum, tum quæstum, tum nauem uobis oppigneratam cum habeat: nihilominus in conspectum uestrum prodijt, nobis poenam temerè litigantium nimirum irrogaturus, & in domicilium plebis coniecturus, fraudasse non contentus. Oramus autem, Athenienses, & obtestamur uos pariter omnes, ut nos iuuetis, si affecti uidebimur iniuria. Principium autem contractus primum uobis explicabo: sic enim uos quoque causam rectissime intelligetis. Dionysodorus iste, Athenienses, & socius eius Parmeniscus, congressi nobiscum anno superiore, mense Quintili: se mutuari uelle ad nauem dixerunt ijs conditionibus, ut in Ægyptum nauigarent, & ex Ægypto Rhodum, aut Athenas: stipulati se usuras in alterutro horum mercatum soluturos. Nobis autem respondentibus, Iudices, nos haudquaquam in alium mercatum quam Athenas mutuatuos: sic pollicentur se huc nauigatuos, atque his pactis mutantur à nobis ad nauem ter mille drachmas ultro citroque, & ea de re syngrapham conscripserunt. In pacto igitur creditor inscriptus est Pamphilus hic. Ego uero extra syngrapham particeps cum eo creditæ pecuniæ fui. In primis autem uobis syngrapha ipsa recitabitur. **SYNGRAPH A.** Ex hac syngrapha, Iudices, acceptis à nobis pecunijs, Dionysodorus iste & socius eius Parmeniscus, nauem hinc in Ægyptum miserunt. Ac Parmeniscus in naue est uectus, iste hic remansit. Fuerunt enim, Iudices, ne hoc ignoretis, ministri & adiutores Cleomenis illius qui in Ægypto imperauit: qui, ex quo principatum suscepit, non paucis malis affecit rempublicam uestram, ac potius reliquos etiam Græcos uendendo & reuendendo, & precio frumenti statuendo, cum ipse per se, tum isti cum eo. Nam alij merces ex Ægypto mittebant, alij ad negociationem ad nauigabant, alij hic manentes, allatas merces curabant. Deinde pro constituto precio literas mittebant ij qui hic erant, ut si apud nos carum esset frumentum, huc uerherent: sin uilius esset factum, ut ad alium mercatum appellerent. Vnde anno præ premium non parum auctum est per tales literas & mutuas operas. Cum igitur hinc mitterent nauem, satis carum frumentum reliquerunt. Quamobrem etiam in syngrapham inscribere non recusarunt, se Athenas nauigatuos, & in nullum alium mercatum. Post, cum Siculæ naues appulissent, & frumenti præcia paulatim minuerentur, & nauis istorum in Ægyptum peruenisset: statim iste quendam Rhodum mittit ad Parmeniscum socium, qui ei nostratis

nostratis annonæ rationem explicaret. satis enim sciebat, nauem necessariò Rhodi appulsuram. Vt finiam, acceptis ab isto Parmeniscus literis, & statò hic frumenti precio cognito: frumentum Rhodi exonerat, & ibi distrahit, neglecta & scriptura, ludices, & multis quas ipsi in se statuerunt, si quid uiolassent: neglectis item legibus uestris, quæ iubent nauicularios & uetores, in eum appellere mercatum, de quo inter ipsos conuenerit. Sin aliter fecerint, maximis teneri poenis. Nos, cum primùm id factum audiui-
mus, ea re perculsi, istum totarum insidiarum architectum conuenimus, indignantes, ut par est, & conquerentes, cum nos in pactione uerbis apertis pepigissemus, ne nauis usquam aliò quàm Athenas appelleret, & nos argentum ea cōditione credidissemus: nos ab eo in suspicionē adductos apud eos, qui nos criminari uellent, & dicere, nos quoq; fuisse socios frumētī Rhodum uecti: grauitè ferentes, quod nauem in nostrum mercatum, ut pacti essent, non perduxissent. Cum autem de syngrapha & de iure disputādo nihil proficeremus, saltem mutuum & usuras ab initio promissas reddi nobis postulauimus. Iste autem ita insolenter nobiscum egit, ut usuras in syngrapha scriptas se daturum negauerit. Si autem uultis, inquit, accipere partem emensæ nauigationis, dabo uobis usuras Rhodum usq; plures non dabo: ipse sibi leges sanciens, non in syngrapha perscriptis cōditionibus parens. Vt uerò nos nihil istorum concessuros diximus, reputantes, si id faceremus, uisum iri & nos Rhodum uexisse frumentum: magis etiam instabat iste, multisq; testib. adhibitis, accedebat, se paratum esse dicens ad reddendam & sortem, & usuras Rhodum usque: non quòd in animo haberet quicquā reddere, sed quòd existimabat, nos argentum non accepturos, ad uitandam suspicionem. idq; res ipsa declarauit. Postquam enim, Athenienses, uestrorū ciuium quidam, qui forte fortuna intèruenerant, nobis suadebant, ut quod daretur, acciperemus, de controuersijs in iudicium ueniremus, usuras Rhodias non admitteremus, donec iudiciū fieret: nos illa concedebamus, non ignari, ludices, quid ex syngrapha nobis deberetur: sed existimantes, damni aliquid faciendum, & concedendū esse, ne rixosi uideremur. Sed iste, ut nos ad rem accedere uidit: Tollite igitur, inquit, syngrapham: nos, nihil minus facturos, respondemus, sed quod ad argentum attineret, quod redderet, antiquaturos corā mensario syngrapham. in uniuersum aut non antiquaturos, antequā de controuersijs disceptatū esset. quo enim iure, quo firmamēto in foro niteremur, siue ad arbitriū, siue ad iudicem uentū esset, syngrapha sublata, in qua fundamenta nostri iuris sita essent? Hæc nobis dicentib. Athenienses, & à Dionysodoro isto petentib. ne syngraphā cōmoueret, nec irritā faceret, quā & ipsi ratam habuissent, & cōfirmassent, sed tantū pecunię quantū ipse obtulisset, redderet: de cōtrouersijs aut paratos esse nos, siue uni, siue pluribus ipse uellet in mercatu iudiciū permittere: recusauit Dionysodorus iste omnia. & cum syngrapham totam non aboleremus, ut ipse mandabat, secundum iam annum nostra habet, & pecunijs utitur. & quod est omnium grauissimum, ludices, ipse ab alijs nauales usuras exigit de nostra pecunia, quam non Athenis mutuauit, nec Athenas, sed Rhodum & in Aegyptum. Nobis uerò, qui in uestriū mercatum mutuauimus, nihil æqui præstandum censet. Hæc ut à me uerè di-

Dionysodori
simulatio.

& * ci constet,

ci constet, recitabimus uobis prouocationem, qua hæc ab eo postulauimus.
PROVOCATIO. In hunc modum, Iudices, cum Dionysodorū istum
 sæpe prouocassemus, & per cōplures dies prouocationem proposuissemus:
 simplices nos penitus ait homines esse, si se putaremus usq; adeo inconsidera-
 tum esse, ut ad arbitrum iret, cum in aperto esset se condemnatum iri ad solu-
 dam pecuniā: cum sibi argentū ferenti, uenire in iudiciū liceret. Deinde si nos
 deludere posset, abiturū cum aliena pecunia: sin minus, tum demū pecuniā so-
 luturū: ut homo non iure fretus, sed uestri periculū facturus. Quæ igit̃ à Dio-
 nyfodoro facta sunt, audistis, Iudices: quæ dum auditis, jam dudum uos mirari
 arbitror hominis audaciā: quāue re fretus, huc sit ingressus, cogitare. Non enī
 audacia est, si quis ex mercatu Atheniensīū pecuniā mutuatus, syngrapham
 apertis uerbis cōscripsit, se nauem in uestrum mercatum reducturum: quod
 nisi fecerit, duplum soluturum: nauem nec in Piræeo appulit, neq; pecuniā
 creditoribus restituit, & frumentum Rhodi exoneratum uendidit, & his faci-
 noribus tamen audet uestros uultus atq; ora intueri? Quid autem ad hæc re-
 spondeat, quæso audite. Nauem ex Ægypto redeuntem ruptam esse dicit, eaq;
 se de causa coactum, Rhodum appellere, atq; ibi frumentū exonerare. Eius rei
 argumentum illud esse dicit, quod Rhodi nauigia cōduxerit, & mercium par-
 tem huc miserit. Hæc defensionis illius una pars est. Altera illa: ait cæteros cre-
 ditores, concessisse sibi usuras Rhodum usq; iniquū igitur fore, si nos eadem
 quæ illi, concedere nolimus. Tertia: iubere syngrapham, conseruata naue,
 reddi pecuniā: nauem autem in Piræeum perducī non potuisse. Vos igitur,
 Iudices, nostras contra horum singula rationes, audite. Primū quod ruptam
 esse nauem dicit, liquere omnibus arbitror, eum mentiri. Nam si id nauis acci-
 disset, ne Rhodum quidem incolumis peruenisset, neq; postea nauigationi fu-
 isset idonea. Nunc eam Rhodum peruenisse constat, & rursus inde missam in
 Ægyptum, & nunc etiam quouis nauigare, præterquam Athenas. Nonne ue-
 rò absurdum est, cum in Atheniensium mercatum perducenda est nauis, dice-
 re, fractam esse: quum autem Rhodi frumentum exonerandū est, eandem na-
 uim nauigationi existere opportunam? Cur igitur, inquit, alia nauigia condu-
 xi, & merces translatas huc misi? quod, Athenienses, nec ipse, nec eius socius,
 merces omnes in sua potestate habebat, sed uectores suas res in alijs nauigijs
 necessariō nimirum huc mittebant, cum isti nauigationem interromperent.
 Quarum autem rerum isti erant domini, eas uerō non omnes huc miserunt:
 sed eas demum elegerunt, quarum precia creuerant. Alioqui, cum alias, ut di-
 citis, naues conduceretis, cur nō omnes merces in eas transtulistis? sed frumen-
 tum Rhodi reliquistis? quoniam, Iudices, eis expediebat, illud ibi distrahere.
 Precia enim hic laxata esse audierant: ceteras uerō sarcinas huc miserunt, unde
 lucrum sperabant. Cum igitur de conductione nauīū loqueris, nullum ruptæ
 nauis, sed uestri compendij non nullum argentum affers. Ac de his quidem
 hæc dixisse sufficiat. Quod autē creditores assensisse dicit, se usuras Rhodum
 usq; accepturos: id nihil ad nos. Si quis enim de suo uobis cōdonauit aliquid,
 nulla fit iniuria uel condonanti, uel accipienti. Sed nos neq; tibi quicquam
 condonauimus, neq; consensimus in Rhodiam nauigationem, neq; quicquam
 plus apud nos ualet quàm syngrapha. Ea uerō quid ait? aut quō nauigatio-
 nem suscip

Exaggeratio
culpæ Diony-
sodori.

Defensiones
Dionysodori.

Refutatio I.
Nauem non
fuisse ruptam.

Refutatio II
Non quid alijs
fecerint, sed
quid fieri syn-
grapha iubeat
spectandum.

nem suscipi iubet: Athenis in Ægyptum, & ex Ægypto Athenas. Quod nisi fiat, duplum solui iubet. Hęc si fecisti, nullam iniuriam facis. Si non fecisti, neque nauem Athenas reduxisti: ea te pœna mulctari decet, quæ in syngrapha continetur. Id enim ius non quisquam alius, sed tute tibi descripsisti. Alterutrum igitur ostende iudicibus: aut uos syngrapham ratam non habere, aut non esse æquum, ut ex eius præscripto geras omnia. Quod si qui tibi aliquid remiserunt, & Rhodias usuras concesserunt, quocunq; tandem pacto adducti: Propterea nē nullā nobis iniuriā facis, uiolata syngrapha? Non equidem opinor. Neque enim hi nunc de aliorum condonationibus, sed de pactiōibus tuis nobiscum factis ius dicunt. Nam usurarum remissionem, si quomodò, ut isti dicunt, facta est, cum utilitate creditorum esse factam, uobis omnibus perspicuum est. Nam qui ex Ægypto istis argentum, Athenas usq; duntaxat mutuarant, ut Rhodum uenerunt, & isti nauem eò appulerunt: nihil opinor eorum interfuit solutis usuris, & Rhodi recepto mutuo, rursus eo negociari in Ægyptum. Imò id multo magis profuit, quàm huc appellere. Illuc enim breuis est & expedita nauigatio, & bis aut ter eis negociari licuit eodem argento. Quòd si huc redissent, hybernandum fuisset hic, & nauigatio uerna expectanda. Proinde illi creditores non modò nihil remiserūt, sed lucrum etiam fecerunt. Nos autem, ut interim de usuris taceamus, ne sortem quidem recuperare possumus. Ne igitur auscultetis isti uos decipienti, & transactiones cum reliquis creditoribus huc conferenti: sed ad syngrapham eum reuocate, & ad ea iura quæ in syngrapha continentur. Nam illud mihi amplius edocendi estis, quo iste potissimum nititur, asserens, conseruata nauē, reddendum esse mutuum: nos quoque contendere, sic esse faciendum. Labet autem ex teipso quærere, utrum de nauē ut perditā, an uerò ut de incolumi differas? Nam si nauis corrupta est atque interiit, quid de usuris contendis: & petis, ut usuras Rhodienses accipiamus? quū nec usuras, nec sortem nos recipere conueniat. Sin incolumis est nauis, & non interiit: cur nobis pecuniam nō reddis, quam in syngrapha promissisti? Vnde igitur certissimē cognoscetis, Athenienses, nauem esse conseruatam? Maximē ex eo ipso, quòd nauis in nauigatione est: neq; minus tamen ex ipsis istorum uerbis. Postulant enim à nobis, ut sortem recipiamus, & partem quandam usurarum, ut quæ cum euaserit, non tamen omnem cursum absoluerit. Spectate autem Athenienses, nos ne, an isti syngraphæ iure utant, qui neq; in constitutū mercatum nauigarunt, sed Rhodum, & in Ægyptum, & conseruata nauē, non perditā, se remissionem usurarū inuenturos sperant, syngrapha uiolata: cum ipsi propter nauigationem frumentariam magnos quæstus fecerint, nostramq; pecuniam alterum iam annum teneant et exerceant. Nouum autem & inusitatum quiddam isti moliuntur. Nam cum sortem pecuniæ mutuae, nobis, ut seruata nauē, restituant: usuris fraudandos censent, tanquā perditā. At syngrapha nō aliud dicit de usuris, aliud de sorte mutui: sed cōmunia iura de his utrisq; sunt, & eadē reposcēdi potestas. Recita mihi denuò syngraphā.

SYNGRAPHΑ. Athenis in Ægyptum, & ex Ægypto Athenas. Auditis Athenienses: Athenis, inquit, in Ægyptū, & ex Ægypto Athenas. Dic reliqua.

SYNGRAPHΑ. Incolumi reuersa nauē in Piræeū. Iudices, facilis omnino ra

Cur alij Rhodii receperint mutuum.

III. Refutatio
Nauem esse conseruatam.
διλημνα.

Inuersio.

Nauem de industria non missam Athenas.

Consiliū aduersariorum.

Peroratio
κατ' ἀνακῆ
φαιλαίωσιν.

tio uobis est, huius causæ dijudicandæ: neque multis uerbis est opus. Nauem enim fuisse cōseruatā, & esse incolumem, etiā isti ipsi confitent. Alioqui neque sortem redderēt, nec usurarū partē ullam. At non perducta est in Piræeū: eo ipso nos creditores iniuriam dicimus fieri nobis, et uos accusamus, quod in cōstitutum mercatū non appulit. Dionysodorus autē se peccare negat propter hoc ipsum. Neque enim reddendas esse usuras omnes, cum nauis in Pirgeum nō appulerit. Quid autem syngrapha dicit: non, ita me amet Iupiter, eadem quæ tu Dionysodore. sed nisi reddideris sortem, & usuras, aut mihi exhibueris pignora manifesta & libera: aut si quid aliud contra syngrapham commiseris: duplam soluere pecuniam te iubet. Age hoc ipsum mihi syngraphæ caput recita. SYNGRAPHÆ. Nisi autem manifesta exhibuerint pignora, & libera, aut si quid syngraphæ contrariū cōmiserint, pecuniā duplam reddūto. Est ne ubi nauem nobis manifestam exhibueris, ex quo pecuniam à nobis accepisti: ipse confitens eam esse incolumem: an ex eo tempore in Atheniensium mercatum appulisti, cum syngrapha perspicuis uerbis dicat, nauem esse in Piræeum perducendam, & manifestò exhibendam creditoribus? Nam & hoc spectate Athenienses, quā sit mirificū. Rupta est nauis, ut iste ait, propterea quæ cum ea Rhodum appulit. Proinde post refarta est, & ad nauigationē reparata. Cur igitur eam, o uir optime, in Ægyptum, ceterosque mercatus mittebas: Athenas autem nondum misisti, ne nunc quidem, ad nos creditores, quibus eam syngrapha te iubet manifestam & liberā exhibere: præsertim nobis id petentibus, & à te sæpe postulantibus? Sed tu ita sortis es, uel potius impudens, ut cum ē syngrapha pecuniam nobis duplam debeas, nec legitimas usuras reddendas existimes, Rhodias nos recipere iubeas: perinde ac si mandati tui maior quā syngraphæ sit autoritas: ac dicere audeas, nauem in Piræeū non perductam esse incolumem, quod ob factum iure perimēris à iudicibus. Per quem enim stetit quo minus nauis in Piræeum incolumis perduceretur: num per nos, qui apertē mutuauimus in Ægyptum & Athenas: an uerò per istum, eiusque socium? qui his conditionibus mutuati ut Athenas redirent, Rhodum nauem appulerunt: idque fecisse eos de industria, nulla necessitate compulsos, multis signis colligitur. Nam si casus ille reuera fuit fortuitus, & nauis rupta fuit: post, cum eam instaurassent, non utique in alios mercatus elocassent, sed ad nos misissent, ad corrigendum euentum non uoluntarium. Nunc tantum abest ut casum illum fortuitum correxerint, ut ad primas iniurias delicta longè grauiora adiecerint, & tanquam per derisum contra nos in iudicium uenerint: quasi in ipsorum potestate futurum sit, si eos damnaueritis, sortem duntaxat reddere & usuras. Vos igitur, Athenienses, ne istam eis licentiam detis: neque permitatis, ut duabus uelut ancoris nitantur: ut, si uicerint, pecuniam alienam detineant: sin uos decipere non possint, ut ea duntaxat reddant, quæ debent: sed multas eis irrogate, quæ syngrapha continentur. Nam cum ipsi duplam sibi multam dixerint, si quid in syngrapha perscriptum uiolarint: iniquum fuerit, uos in eos esse leniores, præsertim uobis non leuiore quā nobis facta iniuria. Iura igitur causæ breuia sunt, & facile memoria queunt comprehendere. Mutuauimus Dionysodoro isti & socio eius ter mille drachmas Athenis in Ægyptum, & ex Ægypto Athenas: non recepimus neque sortem, neque usuras: sed illi

sed illi nostra tenent, ijsq; utuntur iam alterum annum: non perduxerunt nauem in uestrum mercatum: nondum ne nunc quidem, neq; nobis eam manifestò exhibuerunt: cum syngrapha iubeat, nisi manifestò nauem exhibuerint, duplicem soluere pecuniam: eamq; uel singulis nobis, uel utrisq; redigere licere. His firmamenti freti, ad uos ingressi sumus, ac nostra per uos recuperare studemus, quoniam ab istis ipsis id impetrare non possumus. Et hæc nostra est oratio. Isti autem, se quidē esse mutuatos confitētur, & nō reddidisse: de eo autem litigant, non oportere se pendere usuras in syngrapha perscriptas, sed Rhodienses, quæ nec in syngrapha insunt, nec à nobis sunt concessæ. Quod si in Rhodiorum foro litigaremus, melior esset istorum fortasse conditio, quòd ad eos frumentum uexissent, & in eorum mercatum appulissent. Nunc cum ad Athenienses ingressi simus, & syngrapha mercatum uestrum designarit: postulamus ne nobis minus tribuatur q̃ ijs qui & uos & nos iniurijs affecerunt. Præterea nec illud uos lateat, Athenienses, in hoc uno iudicio de toto mercatu legem sancire uos, multosq; assistere qui in mari negociari decreuere, uosq; intueri, quid de hac causa pronunciaturi sitis. Nam si uos syngraphas & pactio-
Circumstantia loci.
 nes mutuas firmas esse oportere statuetis, neq; earum uiolatoribus quicquam ueniæ dabitis, alacrius qui in mercatu mutant, officio suo fungentur, atq; ex eare augebit mercatus uester. Sin nauicularijs licebit conscripta syngrapha denauigando Athenas, deinde nauem in alios mercatus appellere, rupta esse dicentes, & ales causas cōminiscentes qualib. Dionysodorus iste uti, & usuras diuidere pro eo cursu quē se nauigasse dicent, nō pro syngrapha: nihil obstat quo minus omnes contractus dissipent. Quis enim suum abijcere uolet, si uiderit syngraphas esse irritas: tales autem orationes & causas iniuriorum hominum, æquitati præualere? Absit hoc, Iudices. Id enim neq; multitudini uestre conducit, neq; ijs qui quæstum facere instituerūt, quicq; utilissimi sunt tum in uniuersum nobis omnibus, tum seorsim cuilibet, qui eorum operam requirit. Quapropter eorum uobis habenda ratio est. Ac ego quidem quæ potui, dixi. Peto autem, ut & amicorum aliquis mihi patrocinetur. Ascende Demosthenes.

Causam hanc ad rem publicam attinere.

T O M I I I I . F I N I S .

&* 3